

Csöngettek: új vesét kapok

Zsuzsa szervezetét egy autoimmun betegség támadta meg, egyik napról a másikra művese kezelésre lett szüksége - másfél év dialízis után kapott új vesét. A hosszú, terápiával töltött hónapok nem teltek egyszerűen, csakis pozitív életszemléletének köszönheti, hogy kitartott. Ma már 20 éve a Transzplantációs Alapítvány a Megújított Életekért elnöke.

Egy nagyon ritka betegséggel, Wegener-granulomatosis-szal élsz élsz együtt. Ha jól tudom, már a diagnózisig rögzös út vezetett.

1992 őszén kezdődtek a rosszuléteim, előtte nem voltak tüneteim. Abban az évben a János kórházba kerültem kideríteni az okát, de négy hónap alatt sem találták meg. Ezalatt csak rosszabbodott az állapotom, lett három szívinfarktusom, tüdőembóliám, kivették a lépemet és a bal szememre megvakultam. A veseproblémáról azt gondolták, hogy akut, amit dialízissel kezeltek, majd hazaengedtek abban a reményben, hogy a kezeléseik sikeresek voltak. Olyan állapotban tértem

haza, hogy járni sem tudtam. Hamar kiderült, hogy nem leszek jobban, és a további vizsgálatok mutatták meg az eredendő bajt. Az itteni labor Bécsbe küldte a véretem, ahol megszületett a diagnózis: egy autoimmun betegség támadta meg a vesémet. Külkereskedelemmel foglalkoztam, sokat utaztam, tárgyalásokra jártam, aktív életet éltem. A dialízis mellett mindez lehetetlenné vált.

Hogyan élted meg ezt az időszakot, a nyomást, azt, hogy dialízis nélkül nem élhetsz?

Én nem vagyok töprengő típus, könnyen el tudom fogadni a dolgokat, és ez a hozzáállás segített. Azt vallom, mindenben meg kell keresni a jót. A dialízist úgy fogtam fel, szerencsés vagyok, hogy a vesém lett beteg és nem más szervem, mert erre van életben tartó készülék. Heti három alkalommal jártam dialízisre, ami több órán át tartó kezelés volt. Ezt az időt kihasználtam arra, hogy olvassak, pihenjek.

Mennyi idő elteltével kaptál új vesét?

Eleinte azt mondták nem kaphatok szervet, mert megtámadhatja a betegségem, de szerencsére a kezelőorvosom nagyon alapos volt, és utánajárt, volt-e példa az ellenkezőjére. Kiderült, hogy Amerikában már többször végeztek sikeresen műtétet Wegener-granulomatosis betegekben. Mivel magát az autoimmun betegséget az immunsuppressziós gyógyszerrel vissza lehet szorítani, ami a transzplantált embernek is az állandó kezelése, így kordában lehet tartani. Így kerülhettem fel a várólistára. Felkészültem arra is, hogy 10-15 évet járok majd dialízisre, míg vesét kapok, de végül csak másfél évet vártam rá.

Hogyan kaptad a hírt, hogy műtenek?

1994 karácsonyán reggel csöngettek. Akkor még nem volt mobil, nekünk mg vezetékes telefon sem. Ott állt a mentős az ajtóban és mondta, csomagoljak össze, mert visz a kórházba, riadóm van, lehet, hogy megműtenek. Rajtam kívül még két recipienst hívtak be a kórházba, mivel azt választják ki, aki a legmegfelelőbb. Végül a legtöbb egyezés nálam volt, így én kaptam a vesét.

Tudod, hogy kitől kaptad a szervet?

Egy 43 éves férfitől, aki agyvérzésben halt meg. Többet nem tudok róla. Nekem lelkileg nem okozott problémát elfogadni, hogy valaki más szervével élek. Első pillanattól a helyén kezelem: ez a fiatal-

ember sajnálatos, hogy meghalt, de nem értem halt meg. Amióta az Eurotranszplanthoz csatlakozott hazánk, megszaprodotta a transzplantációk száma, és némileg a szabályok is. Semmit sem mondanak a donorról.

A műtét után hogy érezted magad?

17 évig nem volt bajom, egészen 2011-ig. A vesém továbbra is jól működött, de az izületeim miatt elég rossz állapotba kerültem. Egy évig szteroid kezelést kaptam, aminek jelentkeztek a kellemetlen mellékhatásai. 12 kg-ot híztam, az arcom megváltozott, de sikerült kezelni az autoimmun betegséget. Azóta ismét jól érzem magam.

Miben más transzplantáltként az élet?

Az immunsuppressziós gyógyszert soha nem hagyhatjuk abba, minden nap szedni kell, de ezt leszámítva nincs különbség. Sportolok, ismét aktívan élek, úgy, mint korábban. Hogy konkrét példát említsek, kétévente van a Transzplantáltak Világjátéka. 2007-ben hatvanévesen 4 aranyat és 1 ezüstöt szereztem Bankokban, három világcsúcsot úsztam. Azóta is úszom, de nem versenyszerűen.

Közben azért változott az életed, hiszen 1996-ban te lettél az alapítvány elnöke. Milyen célkitűzéseitek vannak?

Az alapítványnak két fő feladata van. Az egyik az ismeretterjesztés, hogy senkinek ne kelljen Magyarországon szervhiány miatt meghalnia. Olyan felvilágosító munkát végzünk, ami segít, hogy elegendő donor legyen. Például a kórházak minden potenciális donort jelentsenek, iskolába járunk előadásokat tartani, kórházakban az intenzív orvosokat látogatjuk, felvilágosító filmjeink vannak, fotókiállítás szervezünk művelődési házakban, kórházak aulájában. Értünk el eredményeket a programjainkkal, hiszen növekedés volt az élődonoros transzplantáció területén is. A másik feladatunk a rehabilitáció. 2004 óta a gyerekek és családjuk rehabilitációjával foglalkozunk. A gyerekek és családjuk rehabilitációjával foglalkozunk 2004 óta. Az alapítvány pénzből finanszírozunk különböző programokat, a többi között az éves „Mi is nyaralunk” táborát a Balatonon. Nincs szelektálás, a nyaralás a transzplantált és még műtetre váró gyerekeknek, testvéreiknek és 12 éves kor alatti gyerek estén egy szülőnek is ingyenes. Önkéntesek segítik a tábori hét programjait, amelyek sokszínűek és reggeltől estig elfoglalja a résztvevőket. Van élményte-

rapiás program, családterápia szakértő pszichológussal és ezeken kívül számos más. Évközben pedig három napos rendezvényeket tartunk. Ezek között van családi és van csak szülőknak szóló. Sajnos előfordul, hogy szervátültetés után elveszítünk gyermeket. Ezt is fel kell dolgoznia a közösségnek. Ilyen esetben szülőterápiát szervezünk, azoknak, akiknek él a gyermeke és külön terápiát azoknak, akiknek meghalt. Ez egy erős közösség, ahol az újonnan érkezőket támogatja a régebbi tag. A családok erőit merítenek egymásból. Megfigyeléseink szerint transzplantált gyerekek is igénylik a rehabilitációt, de főleg a szülőknak van rá szükségük. A félelemben töltött évek után szükséges a támogatás.

Jellemző volt rád életed során a segíteni akarás?

Egészségesen rengeteget dolgoztam, nagy felelősséggel, sok pörgéssel. Soha nem jutott ennyi idő, de a kommunikáció mindig erősségem volt, ami most segít ebben a szerepben. Fontosnak tartom az alapítvány ügyét, és mindent megteszünk, hogy segítsünk.

Gruber Rita

VARIKOPAX VISSZÉRKREM

KERESSE A PATIKÁKBAN MOST!

- Hatékonyan enyhíti a fájdalmat
- Illat- és színezékmentes
- Alum ásvány és vörössló levél kivonattal
- Az összetétel hatékonyságát klinikai vizsgálat igazolja

Az Alum egy természetes ásvány, mely vérzéscsillapító, antibakteriális és összehúzó hatásairól ismert. A vörössló levél keringésserkentő tulajdonságát már a középkorban is ismerték. Emellett kiváló antioxidáns is és fontos tónusjavító hatással van a vénákra. Továbbá készleteti a bőr öregedését, fokozza annak rugalmasságát, összehúzó, élénkítő hatású.

MIKOR AJÁNLOTT A KÉSZÍTMÉNY ALKALMAZÁSA?

Kiválóan alkalmas a visszér okozta panaszok otthoni, háziagos kezelésére. Visszérnyulladások eseteiben hatékonyan csökkenti a bőrpírt és bőrhőmérsékletet, enyhíti a fájdalmat és duzzanatot. Bizonyítottan csökkenti visszérbetegségek során a terheléskor jelentkező fáradékonyságot, ödéma okozta tompa nyomást vagy feszítő érzést. Alkalmas a betegség kialakulásának lassítására is.

MI A HATÁSA ÉS MENNYI IDEIG ALKALMAZHATÓ A KRÉM?

Az egyedi kettős aktív hatóanyag kombinációnak köszönhetően a Varikopax krém rendszeres, (a tünetek súlyosságától függően napi 3-5 alkalommal történő) használata már három hét elteltével egyértelmű javulást eredményez a visszér okozta kellemetlen tünetek terén. A krém használata folyamatosan kb. 2 hónapig javasolt. A kezelés 2-3 hetes szünet után szükség esetén megismételhető. Amennyiben a panaszok 3-5 napon át tartó kezelés után sem csökkennek vagy rosszabbodnak, úgy haladéktalanul orvoshoz kell fordulni.

Gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmény, melynek hatását népgyógyászati tapasztalat és irodalmi adatok igazolják.

A kockázatokról és a mellékhatásokról olvassa el a betegájékoztatót, vagy kérdezze meg kezelőorvosát, gyógyszerészét.